

на г. Дринова въ Прага, ако не е отишелъ въ Римъ или въ Италия, и каквото ми той каже, тъй да сторимъ. Той за печата, рече си, имената на хората да замѣни съ звездици *** тъй и пакъ нищо не може се разумѣ. Ако приставате на туй, Вий ми пишете, да зная“.

Изглежда, че Дриновъ е прегледалъ вече записките на Хитова, щомъ дава съвети за начина на издаването имъ. Нѣкакви причини, обаче, сж осуетили излизането имъ по това време и подъ редакцията на Дринова. Какви сж тѣ — засега не може да се каже. Може би страхътъ на Хитова, че ще изложи на опасностъ споменуванитѣ тамъ лица, които били още живи.

Три години по-късно, на 1872 година, Хитовъ се решава да издаде записките си. Съ редактирането имъ се заема Л. Каравеловъ, който поставя и ново заглавие: МОЕТО ПЖТУВАНИЕ ПО СТАРА-ПЛАНИНА И ЖИВОТОПИСАНИЕТО НА НѢКОИ БЪЛГАРСКИ СТАРИ И НОВИ ВОЙВОДИ. Написалъ Панайотъ Хитовъ. (Издадена подъ редакцията на Л. Каравелова). Букурещъ, 1872, 159 сс. Ако и на корицата да е показана дата 1872 година, книгата въ действителностъ излиза отъ печатъ едва презъ втората половина на м. априлъ 1873 година, както се съобщава въ в. „Независимостъ“ (год. III, бр. 32, 28. IV. 1873 г.

„Старитѣ“, т. е. привърженицитѣ на руската политика, засегнати отъ нѣкои сжждения по тѣхенъ адресъ и отъ нѣкои факти, които Хитовъ съобщава, въ книгата си, почнаха борба противъ Каравелова, когото считаха главенъ виновникъ за излизането на „Моето пжтуване“, като дори му приписваха авторството на книгата. Между другото, тѣ твърдѣха, че Хитовъ и Каравеловъ сж направили предателство, като сж съобщили въ книгата имената на нѣкои живи още революционни дейци. Тѣ започнаха да